

Jeg forstod på hr. Jørn Dohrmann, at her havde vi et område, som han var positiv over for, men som vi også skulle have en del debat omkring og være meget opmærksomme på, hvordan det nu vil ende. Det kan jeg kun fuldstændig kvittere for.

Fru Helle Sjelle talte meget om den forædling, som er foregået i lang tid, og at vi skal passe på ikke at miste fokus på de positive sider. Det tror jeg er helt korrekt.

Jeg vil også godt sige til hr. Jørn Jespersen, at som jeg forstod det her, var det mærkningsområdet – sporing og mærkning – og det er så også lige det, jeg har givet et svar på.

Hr. Christian Brix Møller talte om at være positiv omkring risikovurdering og etiske værdier. Jeg var også glad for den melding, der var omkring Cartagena-protokollen. Jeg er helt enig i, at det er helt afgørende, at vi løfter det sammen med andre lande. Men det kunne også være flot, hvis vi kunne komme frem til, at det kunne blive så hurtigt, at det kunne være ordnet til Johannesburg. Jeg er helt enig.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen: Hvad med kød og mælk og fuld mærkning? Men jeg er sikker på, at hr. Keld Albrechtsen har fulgt med i, at fødevareministeren jo netop har meldt ud på det område og sagt, at det fastholder hun i lighed med den tidligere fødevareminister. Det er de meldinger, jeg kun kan komme med om det, men det skulle jo også række.

Så kan man sige – og jeg svarer gerne på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål – at den her specielle måde at gøre det på, når man nede i EU diskuterer det her, altså hvordan man får det i en komitéprocedure, og hvordan man har det sådan, at det skal være ved enstemmighed, så hvis ét land vil gøre det alligevel, vil det i princippet kunne lade sig gøre over hele EU; jeg vil bare sige til det, og det er jeg nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, som måske ikke lige nåede at få det sagt, at det jo er sådan, at hvis et land har nogle faglige argumenter, vil man kunne gøre dem gældende, indtil man mener, at der foreligger en ordentlig besvarelse på dem. Men selve proceduren husker jeg også sådan med komitéproceduren osv.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker ministeren for svaret vedrørende proceduren, at der altså skal det, som ministeren også kalder et blokerende og i det tilfælde kvalificeret flertal til for at forhindre en godkendelse

– ikke for at vedtage den, der behøver man kun et mindretal. Det er altså et meget stort problem. Det håber jeg ministeren er enig i.

Så vil jeg spørge ministeren, om man er opmærksom på, at der fra den franske levnedsmiddelstyrelse ligger en undersøgelse af, at der er spor af genmodifikation i 41 pct. af de konventionelle, altså af de almindelige majsprøver, som de har taget rundtomkring i landet.

Kl. 15.55

Det er jo mange, det er en meget stor forurening, og det tyder på, at det dér med nogle smalle sikkerhedszoner ikke rigtig hjælper noget. Det ved jeg ikke om ministeren er klar over, men det tyder på, at hele grundlaget for det, man er ved at vedtage her, simpelt hen helt grundlæggende er forkert.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil kun sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er vi selvfølgelig ikke enige i, altså at det er grundlæggende forkert.

Men hvis jeg hørte det rigtigt, var det bl.a. noget omkring økologerne, der blev spurgt til. Jeg ved ikke, om det er rigtigt forstået, men jeg glemte faktisk lige at sige det, og jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen spurgte til det. Derfor vil jeg sige, at den økologiske produktion jo er reguleret ved økologiforordningen, som indeholder et forbud mod anvendelse af genetisk modificerede organismer i økologisk produktion. Og det er jo altså sådan, at forbuddet medfører, at det bl.a. ikke er tilladt at dyrke genetisk modificerede afgrøder på økologiske bedrifter eller fodre økologiske husdyr med GMO-holdigt foder.

Loven om miljø- og genteknologi berører ikke økologireguleringen, det vil således fortsat være forbudt at dyrke genetisk modificerede planter eller anvende andre genetisk modificerede organismer i økologisk landbrug og produktion.

Den tiltagende dyrkning af genetisk modificerede afgrøder på verdensplan stiller den økologiske produktion over for nye udfordringer, det vil jeg også gerne tilkendegive her, og det er derfor vigtigt for økologiens troværdighed, at forbuddet mod anvendelse af GMO i økologisk produktion håndhæves effektivt. Det kræver en målrettet og omfattende kontrol fra de offentlige myndigheders side. Det er imidlertid producenternes opgave og ansvar at tilrettelægge produktionen, så reglerne overholdes og man undgår GMO'erne i de økologiske produkter. Det kræver omhu i produktionen.